

[Undervisningsministeren.]

lingsområder omkring Ålborg og Århus og andre steder, hvor der sker en stærk eksplosiv udvikling. For Århusområdet vedkommende har man i de sidste 10 år oprettet 1 nyt gymnasium, Århus statsgymnasium, og udvidet de 2 eksisterende, Århus Katedralskole og Marselisborg; amts-gymnasiet i Viby, der på grund af et pludseligt opstået behov i dette område skød sig frem i køen, startede sin virksomhed i 1965, og selvstændige bygninger vil, om alt går vel, blive taget i brug i 1967-68; nybygning af lokaler til Århus akademis studenterkursus, som blev overtaget af staten i 1965, påregnes igangsat i 1967-68 og vil også betyde øget studenterkapacitet.

Vi har i ministeriet modtaget meddelelse fra gymnasienævnet i Århus om, at man venter en betydelig stigning i tilgangen af elever til I g nu til sommer. Vi er helt opmærksom på, at der kan opstå vanskeligheder, hvis disse oplysninger bliver bekræftet ved den endelige tilmeldelse i marts, og at der i så fald hurtigt må skabes øget kapacitet på mere utraditionel vis.

Jeg kan også oplyse, at planlægningsudvalget er af den opfattelse, at der i Århusområdet vil være behov for at opføre endnu et nyt gymnasium i de nærmeste år, og det er der taget hensyn til ved udarbejdelsen af investeringsprogrammet.

Det fremgår forhåbentlig af det, jeg her har sagt, at vi i ministeriet er meget opmærksom på den situation, der kan forventes at opstå i Århusområdet i begyndelsen af næste skoleår, og at også udbygningen af gymnasieskolerne i dette område indtager en meget høj prioritet både i udvalgets og i mine overvejelser.

Bernhard Baunsgaard: Jeg er desværre ikke i den situation, at jeg kan føle mig særlig beroliget ved ministerens svar, og det gælder på ingen af punkterne.

Må jeg tage Århusområdet op først. Ministeren sagde, at man fulgte nøje og opmærksomt forholdene i Århusområdet, og man var blevet klar over, at der ville opstå vanskeligheder til sommer. Nej, vanskelighederne i Århusområdet har eksisteret i årevis, og det har været påpeget fra gymnasienævnets side. Jeg kan kun sige, at følger man med fra centralt hold, så følger man dårligt

med. Jeg vil gerne gøre ministeren opmærksom på heroppefra, at det drejer sig ikke om, hvorvidt man skal have ét gymnasium i Århusområdet i de nærmeste år; det drejer sig om, hvis man ikke skal komme ud i de helt, jeg havde nær sagt uforsvarlige nødløsninger, at vi allerede til sommer får til-ladelse til at bygge et, og så i løbet af de nærmeste år et eller to til.

Må jeg sige med hensyn til dette med bøgerne: jeg skal gerne vende tilbage til det, hvis ministeren ikke mener, vi skal tage det med i dag. Jeg plejer nu ikke at spørge hver onsdag; dette er mit andet spørgsmål, og vi har dog haft samling adskillige onsdage, men jeg skal nu ikke gå nærmere ind på ministerens regnekunst her.

Må jeg sige med hensyn til de fremtidige elevstigninger: ja, vi må nok regne med, at til de 6.000 nye elever skal vi bygge 10 nye gymnasier til. Staten skyder en fjerdedel til, kommunerne skyder tre fjerdedele til; tror ministeren virkelig, når man tænker på, hvad der skete i Odense — en så stor og så rig kommune, der ikke lokalt kunne skaffe pengene til at bygge et nyt gymnasium — tror ministeren virkelig, at pengene vil være til stede hos de kommuner, hvor man netop har brug for gymnasier? Hvis jeg var undervisningsminister, ville jeg være meget urolig over dette.

Jeg kunne også godt tænke mig, at ministeren burde være lidt urolig over de regler, der gælder for tilskuddene til private gymnasier, for det kunne jo tænkes, at en kommune kom i tanker om, at man kan få ikke alene 25 pct., men 50 pct. fra staten, hvis man opretter det som privat foretagende. Vi har jo, for at nævne ét, Gentofte kommunes private studenterkursus, vi har i forvejen et privat gymnasium, der drives af en kommune, vi har et privat seminarium, der drives af en kommune. Jeg tror, vi burde se på hele dette problem.

Jeg må sige, at mest foruroliger forholdene i Århus mig; jeg håber, ministeren vil gøre noget dér.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Da jeg jo har kendt hr. Bernhard Baunsgaard fra hans saglige periode, skal jeg forsøge at svare lige så sagligt i anden omgang, som jeg svarede i første omgang. Det er jo ikke så forfærdelig længe siden hr.